

KAPLIČKA V TÝNCI

Za obcí, směrem ke Tvrdonicím byl po pravé straně silnice les, zvaný Hájek. Tento se rozprostíral směrem k Hruškám a měl výměru asi 100 hektarů. Od roku 1866 byl v nájmu Kuffnerů. Tito nechali les vykácet a přeměnit na úrodné pole. V lese byla dvě jezera, která byla po čtyři léta, od roku 1901 zavážena. Hlína se vozila jednak z Tvrdonic - z části Trávníky a jednak z týneckého Hradiště. Hlína byla míchána s cukrovarnickými kaly a jezera zmizela. Vody však pracují dál a svah Starých vinohradů je velmi často v pohybu -sesouvá se.

Posledním pamětníkem z Hájku je dub, stojící na pokraji obce Týnec. Pod tímto staletým stromem, jakoby košatou korunou chráněna stojí od roku 1891 malá kaplička. Byla postavena nákladem manželů Františky a Šimona Kučerových z Týnce. Je v ní malý oltářík. Autorem řezeb v kapličce je Jan Kratochvíl z Brna. Dveře kapličky jsou průhledné, takže každý poutník vidí na oltář a v tichosti se zde může vykonat krátkou pobožnost.

Na udržování této stavby není zvláštního fondu. O údržbu se starali donedávna /do počátku 21. století/ potomci Františky a Šimona Kučerových. Tuto povinnost převzal po nich Obecní úřad v Týnci.

VZNIK TÝNECKÝCH POUTÍ

Dub, stojící na pokraji obce je nejstarším mlčícím svědkem historie obce. Je to památný strom. Jeho věk se odhaduje na 400 a více let. Na kmeni tohoto dubu visíval od nepaměti obraz Panny Marie Pomocné s Ježíškem na loktech. Lid z celého širokého okolí míval k tomuto obrazu zvláštní úctu. Pramení z toho, že se Panna Maria Pomocná zjevila na stromě na pozemku v trati Hájek u cesty ke Tvrdonicím poblíž místa, kde stával starý kostel pod Starými vinohrady. Kdy to bylo a byli-li to poslední stojící dub nebo některý jiný strom na němž se zjevila Panna Maria nelze bezpečně určit.

Na památku tohoto zjevení byl prý na tomto stromě obraz Panny Marie Pomocnice. Roku 1938 byl renovován malířem Antonínem Tomkem učitelem v Týnci.

Aby tato vzácná památka netrpěla povětrnostním vlivy bylo rozhodnuto převést je do farního kostela v Moravské Nové Vsi. V průvodu lidí a kněží byl tento, koňským spřežením, převážen. Jakmile se průvod dostal po silnici do středu obce, koně se zastavili a nemohli z místa. Bylo to podivné ba až zvláštní. Na místě samém bylo rozhodnuto - obraz bude v Týnci. Průvod změnil směr a převoz volně pokračoval ke kostelu. Byl umístěn nad svatostánkem. Tato podivná věc se roznesla po širém okolí. Lid usuzoval, že zjevila-li se zde Panna Maria, že si toto místo vyvolila a nepřeje si býti jínam převážena. Převoz se stal v 70. až 80. letech 18. století. Dle inventáře faráře P. V. Procházky roku 1804 obraz před koncem 18. století na oltáři již byl.

Po převozu obrazu Panny Marie do kostela visíval na kmeni starého dubu jiný její obraz, malovaný na dřevě. Časem sešel. Obecní výbor, za starostování Jana Hamady, nechal namalovat na plechu u nás neznámého kroměřížského malíře nový obraz, který

byl 26. července LP 1859 v kostele posvěcen d.p. Janem Šubrtem přenesen na místo dřívějšího starého obrazu.

Víc a víc se šířila úcta k milostnému obrazu Panny Marie. Obec Týnec se stala poutním místem, kam chodívali poutníci nejen z okolí ale i Slovenska-Brodského, Moravských sv. Jánů, Stráží a Šaštína.

Přehnal se I. Světová válka /1914-1918/, která měla zlé následky mravní i duchovní. Ochably poutě. Druhá světová válka /1938-1945/ měla ještě horší následky. S osvobozením od fašismu bylo nastoleno socialistické zřízení. Věřící byli za svá přesvědčení stíháni. Zanikly procesí a poutě do Týnce.

Pouze břeclavští zůstali věrni. Každoročně již přes sto let, vždy o týneckých hodech, přichází poutníci z Břeclavi v hojném počtu. Je to jejich tradiční děkovná pouť za to, že Panna Maria Pomocná vyslyšela v polovině 19. století prosby jejich předků. V letech 1860 až 1866 řádila v Břeclavi cholera. Denně umírali lidé na její následky. Proto se břeclavští rozhodli hledat pomoc u Týnecké Panny Marie. S velkým procesím vykonali prosebnou pouť k Panně Marii - Pomocnici. Když se pak vrátili do svých domovů, cholera sice řádila dál, ale žádný z nich už na tuto nemoc nezemřel. Jak sami říkají - byl to div. Byli přesvědčeni, že jejich prosby byly vyslyšeny.

A když až do roku 1989 byly poutě ve smyslu nových zákonů omezovány, břeclavští vždy získali povolení od nadřízených orgánů a svou tradiční pouť do Týnce vykonali. S poutníky přichází i jejich kněží a za hlaholu zvonů jim chodí vstříc místní občané. Břeclavští poutníci zaplní týnecký kostel. Jejich tradiční píseň k Panně Marii Pomocné „K nebesům dnes zalet písni,“ hřmí celým kostelem.